Ч. 60. Четвер 28 (15) марта 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Положене на Угорщині. — З'їзд монархів у Венециї.

В дальшім ході вчерашного засіданя палати послів по пос. Чайковскім, котрий реферував закон о належитости за тютюневу ліценцию, промовляв пос. Старух. Бесіду свою розпочав о год. 11¼, а скінчив около 4-ої по полудни. Була то проба обструкциї, аби не допустити до першого читаня каналової новелї. До фактичних спростовань записало ся відтак 11 послів руских.

Промовляли відтак пп. Міхль і др. Коритовский.

Пос. др. К. Левицкий в фактичнім спростованю заявив ім. українського клюбу, що події послідних часів спонукали руских послів до розпочатя обструкциї против каналової новелї.

В голосованю принято відтак закон о ліценциї тютюневій в другім і третім читаню.

З черги приступила палата до дискусиї над правительственним предложенем о управильненю виплат в гірництві. Дискусиї над тою справою не покінчено і наради перервано.

По відчитаню внесень і інтерпеляций закрив предсідатель засідане. Слідуюче нині рано з таким дневним порядком: 1) Справи виплат в гірництві, 2) обезпечене від нещастних случаїв в будівництві і 3) перше читане каналової новелї.

Як нинішні телеґрами доносять, удало ся правительству ухилити руску обструкцию, так що новеля не стрітить нині в палаті ніяких перепон.

На Угорщині треває вже більше як два тижні міністерска криза задля відомої резолюциї про покликуване резервістів монархом в надзвичайних случаях. Міністер президент ґр. Кін-Гедерварі був в неділю на послуханю у цісаря. Можливо, що єму знов буде поручене утворене нового кабінету, однак рішаючі круги будуть вимагати рішучо переведеня войскової реформи, про котру угорский сойм вже девять місяців розправляє. Сторонництво працї, котре так було розмахнулось під впливом ґр. Аппонія і Кошута, побачивши рішучий опір в найвисших кругах а також в австрийскім правительстві, імовірно не буде доводити до крайности і не буде вже так завзято обстоювати згаданої в горі революциї. Таким способом нове міністерство не стрінуло би ся з перепонами в тім напрямі. Однак головною перепоною полагодженя войскового закона есть обструкция Юстівців, котру треба конечно чимсь задобрити. Головним домаганєм Юстівців є виборча реформа і тут новий кабінет буде приневолений приложити руку, щоби справу виборчої реформи посунути вперед а тим способом приєднати Юстівців для залишеня обструкциї против войского закона.

Ґр. Кін-Гедервары, обнявши керму правительства, заявив був, що до осени внесе предложене про виборчу реформу. Такою заявою нового кабінету не вдоволило би ся сторонництво Юста, а в послідних днях виринула гадка, щоби новий кабінет предложив для запоруки рамовий закон про виборче предложене, в котрім були би представлені головні єї основи. Як звіщають деякі угорскі і віденьскі дневники, не вдоволили би ся Юстівці навіть таким рамовим законом.

Окрім переведеня войскового закона і виборчої реформи, будуть рішаючі круги неперечно вимагати від керманича нового угорского кабінету також реального висліду делеґацийної сесиї, котра імовірно 16. цьвітня почне свої засіданя. Угорскі політики дуже роздратовані против міністра війни Авфенберґа і тому предвиджені доволі бурливі розправи в угорскій делеґациї, котрі надто утруднили би становище міністра війни.

По послуханю у цісаря ґр. Кін, коли би єму поручено утворене нового кабінету, буде приневолений перевести переговори з соймовими сторонництвами, щоби переконати ся, чи буде єму спроможно виконати порученя, котрі на него вложать і чи буде міг на тій основі приступити до утвореня нового кабінету.

Месть небіщика.

Скандинавска казка.

(З российского — Григория Мачтета).

(Конець).

Вітер змагав ся все сильнійше, буря наближалась, а филї гомоніли не весільну, а сумну могильну пісню. Однако не дармо родив ся Оляф над морем. Під вправною рукою, пестро прикрашене судно борючись з розбурханим морем, причалило до берега в Тромзе. Пристань пестріла від ярких одягів міских красавиць та молодих парубків, котрі вийшли стрічати молоду пару весільними піснями. У перших стискало ся серце від зависти, що „чужа" і „убога" відбила богатого жениха, а другі в души проклинали щасливого жениха то посилали єго до всіх чортів, за захоплену Едду—але на весілю треба мати веселі лиця. І з веселими піснями проводила сьвяточно одіта товпа молоду пару до мурованого дому.

На порозі дому Оляф Норґе промовив перше слово:

— Еддо, отсе мій брат Тронте. Стань єму сестрою Еддо.

Едда нічого не відповіла, тільки мовчки глянула — ах, і пощож було тобі дивити ся, бідна Еддо. І тобі русявий красавче, Тронте, лучше було не дивити ся в ті очи, а числити золоті звізди на небі, плаваючи по синім морю! Раз тільки стрітились їх очи, а шось дивного, незнаного сталось з Еддою і Тронте. Єго і єї лиця спаленіли, а очи засияли жаром. Перед Еддою воскрес оден з єї чудових привидів, прибравшись в живий вид, а Тронте побачив перед собою морску сирену, котрої голубі слезаві очи на віки покоряють неустрашиме серце морского скитальця. І обоє стояли мовчки, дрожачи, радіючи собою. В хату війшов послідний Тронте, нахмурений і якось задуманий.

Оляф Норґе сказав пасторови своє „так" твердо і голосно. Що сказала бідна Едда — ніхто не почув, та й по що було чути, коли пастор так поспішно виголосив невідкличне „амінь". Опісля всі пійшли в господу, де богатий Оляф казав заставляти славний обід і много вина, а музика добувала всіх сил, щоби додати гостям як можна найбільше веселости. Ну, й весілє було: Оляф угостив ся так, що єго майже мертвого уложили в весільний повіз, де бліда, неначе літна північна ніч сиділа молода жінка. І повіз рушив в сторону дому молодих при звуках весільної музики та при голосних криках вже добре підпитих весільних гостий.

Лїниво і тихо то запалюючись, то погасаючи, горів огонь на коминку. Пяний Оляф Норґе хропить, розтягнувшись на весільній постели в чоботах і одягу. Молодій жінці і соромно і страшно. Перший раз їй хочесь виплакати своє горе на чиїй небудь гриди, палаючій любовію. Але ні; нікого ти не маєш, нещаслива Еддо. Там, далеко-далеко над самим фиордом стоїть чорна, рибацка хата. В хаті темно і скучно. Дядько Улєв курить мовчки люльку, тітка Анте пряде свою пряжу. Старий рибак жадно числить для себе золоті корени, а єго стара шепче про гріхи і муки. Тільки вітер оден горює над бідною Еддою і плаче в комині та як она заливаєсь сльозами.

— Еддо — бідна Еддо!

І здає ся Едді, що то не вітер, їй видає ся крізь мраку, заступаючи очи, крізь теплі сльози, що се лаче з неї якийсь вікінґ з єї чудових мрій і воскресший і прибраний в стать русявого Тронте.

— Еддо! Чи чуєш, чарівна Еддо!
Ах, чиж би то справді був Тронте?

V.

Повне судно риби привіз Оляф. Сильно шуміло і колибалось море, глубоко погружалось повне судно, і Оляф не причалив би судна до пристани, коли би не Тронте. Досада брала старшого брата, та щож робити, годі було не приняти услуги. Поміг Тронте братови причалити до берега, поміг перенести богату ловлю в шпихлірі, а за той час Едда приладжувала на палаючім огни рибацку вечерю, сьвіжу рибу. Пє Оляф чарку за чаркою, шумить єму в голові, очи соловіють а в серци

В понеділок прибув до Венеції німецкий цісар Вільгельм з богато князями. На двірци привитав єго: німецкий амбасадор з Риму, німецкий консуль з Венеції і представителі властий. Цісар Вільгельм удав ся на поміст корабля „Гогенцолерн“.

Небавком приїхав витаний овацийно місцевим населенєм італіяньский король і всївши на ґондолю, виїхав на зустріч німецкому цісареву. Залога цісарских кораблів піднесла при стрічи оклики „гура“, а армати дали вистріли. Монархи привитали ся дуже сердечно, кілька разів обняли ся і поцілували. Опісля удали ся на сушу до королівскої палати на сніданє. Товпи народа, зібрані на площі сьв. Марка, устроїли монархам горячу овацию.

Цісар і король оглянувши арсенал, відбули проїздку по місті, скрізь витані овацийно населенєм.

Вечером відбув ся обід на яхті „Гогенцолерн“, в котрім взяли участь оба монархи.

Вчера о год. 7½ рано цісар Вільгельм від'їхав в дальшу дорогу.

Новинки.

Львів, 27 марта 1912.

— **Найдост. Архікн. Кароль Франц Йосиф** буде в Коломиї мешкати при ул. Євангелицкій в домі винайміенім від зелізничого машиніста Гельштейна. Дім той деревляний має 5 комнат і 2 кухні, а в офіцині є 2 комнатки з кухонкою. Чинш за цілий дім виносить 1.600 К. Для дами двора винаймлено недалекий домок з 3 комнатами і кухнею за 700 К чиншу. Перше мешканє винаймлене на цілий рік, друге до 1 падолиста с. р. Кватирунковий офіцир перебуває вже від тиждня в Коломиї і з двірскою службою розміщує надіслані з Відня меблі. Євангелицка улиця не є в повні забудованою і не мала доси ні тротоара, ні осьвітлення. Маґістрат укладає тепер чим скорше тротоар на 3 плити широкий по одній стороні улиці і ліхтарні з жаровим сьвітлом нафтовим. Тепер маґістрат думає, в який спосіб привитати архікняжу пару при в'їзді до Коломиї.

Про побут Найд. Архікняза в Ліпиці мурованій доносять ще: В суботу по полудни оглядав Архікнязь кватири своєї шкадрони і коні, а відтак видав приказ до дальшого маршу. Вечером було ціле місто ілюміноване. Відбув ся також похід зі смолоскипами а орхестра відограла серенаду. Архікнязь явив ся на бальконі подякував за овацию. В неділю о 7 год. рано прибув Архікнязь зі своєю сьвітою до костела, де єго дожидали братства з хоругвами і сьвітлом. На порозі церкви повитав єго місцевий сьвященик і подав хрест до поцілування та сьвячену воду. Архікнязь війшов відтак до костела серед шпаліру липицких міщан.

По богослуженю війшов Архікнязь з костела, подякував сьвящеником і старості поданєм руки і серед грімких окликів пішов до палати гр. Ледоховских, тут попращавшись з гр. Ледоховскими і п. старостою від'їхав зі своєю шкадроною до Ґромніка в тарнівскім повіті.

Для безпечности переїзду шкадрони через мости їде попереду через бохеньский повіт старш. інжинір староства п. Сідорович.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Станисл. Бадені вернув до Львова і обняв урядованє.

— **Іменованя.** Президия гал. кр. Дирекциї скарбу іменувала управителями податковими в IX кл. ранґи офіцияльів податкових: Ант. Пазюка, Ст. Кордасевича, Мик. Повха, Юл. Волошина, Ром. Мацейовского, Альфр. Кучеру, Вол. Кокошиньского, Ів. Лозового, Север. Вітошиньского, Лавр. Лазарского, Мар. Червіньского і Ів. Шоленберґа. — II. Міністер торговлі іменував концептового практиканта скарбового Стеф. Кокуревича, концептовим практикантом почтовим для округа гал. Дирекциї почт і телеґрафів у Львові.

— **Українська реальна школа у Львові.** З початком слідуючого шкільного року отвирає краєвий Шкільний Союз відразу дві кляси української приватної реальної школи у Львові. Вже пороблено відповідні кроки у дотичних властий, а переведенєм пляну в діло заняв ся проф. Роман Залозецкий, директор приватної укр. торговельної школи.

— **Порядок Богослужень** в часі Страстного і Сьвітлого тижня в церкві сьв. ВМ. Варвари у Відни. Дня 31 марта, Неділя Цьвітна, о 8 год. читана сьв. Літурґія, о 10 год. торж. Літурґія, о 11·30 год. Проповідь і посьвяченє Вайі (шуток) о 4 год. Вечірня з послідною страстною Проповідию. Суплікация і Панахида. Дня 1 цьвітня, Понеділок, 2 Второк і 3 Середа, о 9 год. сьв. Літурґія Предосьвящення. Дня 4 сьв. великий Четвер, о 9 год. Вечірня з Літурґією сьв. Василия вел., о 6 год. Страсти. Дня 5 сьв. вел. Пятниця, о 10 год. Часи Царскі і Обідниця, о 11·30 год. Вечірня з винесенєм Плащаниці, о 6 год. Утреня сьв. вел. Суботи при тім співає мішаний хор, під батутою Е. О. Савчина, 7 Псальмів, Муз. Бортняньского, Архангельского і Лірина. Дня 6 сьв. вел. Субота, о 9 год. Вечірня з Літурґією сьв. Василия велик., о 3 год. Надгробнєє, о 7 год. Утреня воскресна. Дня 7 цьвітня Неділя і Благовіщенє Пресьв. Богородиці, о 8 і 9 год. читані сьв. Літурґії, о 10 год. торж. сьв. Літурґія в C-dur. Муз. Іпполітова; целебрує Вир. о. Архидиякон і Мітрат В. Фациєвич, о 4 год. Вечірня і Проповідь. Дня 8 сьв. Понеділок, о 8 год. читана сьв. Літурґія, о 10 год. торж. Літурґія, в Es- і As-dur, Муз. Вербицкого, о 4 год. Вечірня і Проповідь. Дня 9 сьв. Второк,

---

щораз горячійші думки. Не спускає він перейма́ючого погляду з гарного брата, котрий мовчки стоїть перед огнем, не спускає він завистного ока і з Едди. Реве і стогне розбурхане море бє ся білою піною о береги, та наводить страх на найвідважнійше серце, зачинає кипіти люта чорна буря і в груди Оляфа. Здає ся, він ясно відгадує мисль свого гарного брата і видить, що перед єго сумовитим зором таки меркотить в полуміни образ принадної горюючої Едди. Понимає він і несьміливість жінки, чує тихі зітханя горя, ловить ніжні погляди, що перелетно поховзнули в огонь. Випив ще Оляф і відразу схопив погляди залюблених. Зірвав ся блідий і гнївний, кинув ся на Едду і з цілого розмаху ударив єї тяжкою чаркою по голові. Навіть не крикнула Едда — упала мов пострілена птиця.

Коли Едда прочуняла ся сьвітило вже сонце. Білі горячі проміні грали в чужій хаті, а коло неї сидів Тронте. В розтворене вікно заглядав корч дикої рожі, а там дальше — тихо меркотіло безмежне сине небо. Едда щасливо зітхнула і ніжно спитала:

— Де я і що тут зайшло? Нічого не можу собі пригадати.

— Спи і не питай, Еддо, — відповів Тронте — доктор з Тромзе приказав тобі довго в спокою лежати, дорога.

— Я буду спокійна, Тронте, — тільки скажи мені, чи се все не привид сонний. Розкажи мені: де я, що стало ся з Оляфом, чому я не в домі Оляфа?

Тронте відвернув голубі очи в сторону синього моря і глухо відповів:

— Гаразд, — я скажу тобі, лиш ти не питай ся вже більше. Ти у мене, а не в домі Оляфа. В ночи вибухнув пожар. Я ледви вспів спасти тебе з пожару, де погиб пяний брат — най єму Господь простить. Спи, не жахай ся, — тепер ти Еддо, знов свобідна мов пташка.

Солодко зітхнула бідна Едда і легкий сон скоро злетів на ніжні віі. А може і воздух і дика рожа усипляли Едду, тихо співаючи на лад пісні:

— Еддо — щаслива Еддо!

VI.

Давно вже звінчав пастор Едду з Тронте, та Едда жила в правдивім щастю. Старі рани скоро лічить нове щастє. Одно тільки непокоїло щасливу Едду: єї гарний Тронте з кождим днем ставав чим раз більше сумовитим. Тайна грижа спивала з єго лиця здоровий румянець, она затемнювала єго погляд якоюсь тяжкою думкою.

Неначе камінь давив єго серце. Трівожно слідила за милим щаслива Едда, але поспитатись не сьміла, бо Тронте не любив допитів. І сина вже привела Едда, гарну здорову дитинку, — але й син не на довго розрадував батька. Чим раз більше сумував Тронте і чим раз більше полохали єго привиди. По всім усюдам говорено, що Оляф Норґе ходить невидимою тінию по сьвіті, а кождої північи омліває Тронте з невисказаного страху.

— Еддо, Еддо, чи чуєш Еддо? Хтось стогне за порогом!

— Спи мій милий — шепоче Едда, — се вітер віє з над моря, не бій ся!

— Еддо, Еддо, хтось добуває ся до хати. Я чую, як ворушить ся за дверми.

— Спи, не лякай ся! Сеж скробає твій пес, твій вірний сторож. Він пильнує нас.

— А хтож се так кличе мене, Еддо, хто кличе? Чий се голос зве мене: Тронте?

— То моє серце, мій милий! Оно бє ся для тебе. — Тронте — присунь ся, не бій ся.

Що ночи так кидав ся бідний Тронте, а чим чорнійша ніч, тим більший єго страх.

— — — — — — — — — — —

Раз они всї троє вертали з Тромзе. Едда кормила сина, Тронте кермував вітрилом. Море було тихе і спокійне, на яснім небі горіли золоті звізди, а повний місяць розсипав ся золотистим бисером, обливаючи береги моря молочно-білим сьвітлом. Едда співала старинну пісню. Усе довкола віддихало щастєм, — тільки Тронте був сумний.

— Еддо, Еддо, не співай, моя дорога! Ліпше би тобі молити ся Еддо.

Застановилась догадлива Едда.

— Щож тобі грозить Тронте? Чого мені молитись? Море спокійне і небо ясне.

Холодний піт облив чоло Тронте.

— Нині як раз річниця смерти Оляфа. Дивись моя Еддо: вітер змагаєсь, а там здалека наближаєсь чорна туча.

І лиш се договорив Тронте — стрепенулось тихе море, застогнало. Насунулись чорні хмари, закриваючи і звізди і місяць а море закрилось білою піною, грізно розбурхалось і давило в запашній мраці. В страху прошептала Едда сьвяту молитву, але чує крізь шепіт, як реве буря одно слово: убийник — убийник! „Хтож се убийник?“ — питає Едда пригортаючи до грудий маленьку дитину і нараз чує голос Оляфа:

— Брат мій, Тронте, убийник! Він ударив ножем мене в серце, закопав під берегом моря, а дім спалив огнем!

Не вірить бідна Едда — то брехня; єї Тронте не убийник! Сеж тільки так причуває ся, а страх наносить такі брехливі пісні. І она пристрастно молить свого любого мужа, закритого мракою.

— Кермуй же мій Тронте, кермуй сьмілійше! Буря вивертає наше судно! Сьмілійше мій любий, зглянь ся на нашого сина!

— Нема для нас ратунку, Еддо, — понуро відповідає Тронте — ні для мене, ні для тебе ні для нашого сина. Мій брат Оляф підпливає до нас, море вирвало єго з могили. Покляв сей він умираючи, що море пімстить ся на убийнику, а море ніколи не прощає. Чуєш, оно не прощає! Дивись: Оляф там! прямо перед нами на кермі, покритій білою піною.

— О, Тронте, Тронте! Ти муж мій і отець нашому синови, ратуй нас! — благала бідна Едда в смертельнім страху і кинулась до мужа.

— Я ні муж, ні отець, я, моя Еддо — відповідає Тронте, — я убийник. Дивись місяць виглянув зза хмари, бачиш сині мертві руки простягнені до судна, бачиш ті страшні мертві очи? І випустив Тронте в невисказанім страху вітрило.

На другий день по нічній бурі рибаки найшли розбите судно, а опісля тихе море принесло над берег чотири трупи. Тронте обіймав напів зігнилий труп убитого брата, — Едда пригортала сина.

о 8 год. читана, о 9 год. співана сьв. Літурґія, о 4 год. Вечірня.

— **Втеча мантія.** Свого часу доносили ми, що в склепі блаватнім при ул. Сонічній під фірмою Сільвії Райс вибух 21 лютого огонь. Слідство опісля виказало, що чоловік Сільвії, Райс, підложив огонь. Полиция однак з браку доказів випустила Райса на волю а справу віддала прокураториї державній.

Тимчасом перед кількома днями Райс втік зі Львова а его жінка застановила виплати. Аж тепер вийшло на верх, що Райс нофальшував векслї на кількадесять тисячів корон, переважно провінціональних купців. Також дуже проворно зааранжував був Райс банкротство своєї торговлї, котру вів під фірмою жінки. Казав именно жінці зізнавати в користь якогось Блятта і Пореса скрипт довжний на 10.000 кор. а ті, на тій основі заняли товар в еї склепі на суму 5.500 кор., котру то суму мало ему виплатити товариство асекурацийне, за знищені пожежою товари. Махінациї ті вийшли на яв і ціле товариство опинилось вже під ключем з вимкою Райса, за котрим розписано стежні листи.

— **Самоубийство.** На т. зв. Кайзервальдї застрілив ся вчера ученик третого року семінариї учительскої Петро Чорний. Куля револьверова вимірена в правий висок спричинила смерть в одній хвили. Позаяк самоубийник не мав родини у Львові, то тіло відставлено до інститута судової медицини. Кажуть, що причиною самоубийства мало статись виключенє его із семінариї.

— **Скажений пес** покусав в Крупску, жидачівского повіта троє людий, а відтак забіг до сусідного місточка Роздолу, де покусав одного міщаньского хлопця. Всіх четверо покусаних відвезено на припорученє старости до дра Буйвіда в Кракові. З огляду, що заходить обава розширеня скаженини між псами, староство наказало застрілити всі пси в Крупску і Роздолі.

— **Неосторожна їзда.** На Скарбківскій улици наїхав онодгі візник Шміла Гальперн з Холоєва на переходячу тамтуди з 2 місячною дитиною на руках, 35-літну Хану Зеґальову і повалив еї на землю, причім Зеґальова так покалічила ся, що стация ратункова мусїла відставити еї до шпиталю. Гальперна арештувала полиция і замкнула до арешту а коні его віддало під опіку комісариятови II. части міста.

— **Пошестні недуги в львівскім повіті.** Фізикат міста Львова подає до відомости: В повіті львівскім стверджено урядово шкарлятину в Кривчицях і Клепарові а тиф черевний в Копятині коло Давидова, в Пісках і Лісневичах. Фізикат міский звертає увагу публики, що через стиканє ся з жителями тих громад і купованє від них артикулів поживи, можна заразити ся тою хоробою.

— **Промоция докторска і вінчанє на ложи смерти.** З Ґрацу доносять: Асистента клініки в Ґрацу, Макса Губерта, промовано онодгі „sub auspiciis Imperatoris“ (під покровом цісаря) на смертній постели на доктора медицини. По промоциї відбуло ся вінчанє молодого доктора з нареченою, з котрою вже від кількох літ був заручений а в кілька годин опісля смерть забрала нещасливого із сего сьвіта.

Господарство, промисл і торговля

— **Другі загальні збори Союза Спілок для збуту худоби.** Вчера перед полуднем розпочались в сали „Руск. Бесіди“ загальні збори Союза Спілок для збуту худоби. Явили ся представителі майже всіх спілок. О год. 9 мін. 30 прибув також в супроводі директора Литвиновича шеф секциї міністерства рільництва радник Двора Кадіч. Збори отворив др. Е. Олесницкий як президент надзираючої ради Союза і вказав на історию незвичайно скорого розвою сих спілок та на їх нинїшне значінє, а відтак на прихильність, яку найшов Союз в Міністерстві а передовсім в особі бар. Кадіча.

І звертаючись до бар. Кадіча повитав его по німецки, дякуючи за оказану до тепер прихильність та висловив надію, що і на дальше Союз буде тішитись ще більшою прихильностию в Міністерстві.

Відтак вказав — знов по українськи — що союзови дає ся ва мало вже праці на поли самого збуту. Дух часу і конечність розвою господарского заставили заряд союза обдумати і ввести в житє величезні хлївні для — продукциї беґроґ — на взорець гановерско ольденбурский і як першу пробу зробить се в Золочеві, а рівночасно і дві масарні (у Львові і в Коломиї) щоб відобрати в користь своїх членів зиски які пропадають в руках нерільників. Може сей розріст Союза лякає декого, може поступ за скорий, але він зі згляду на обставини конечний. Коли запорукою буде солідарність членів, то всякі трудности хоч би і як великі будуть незначними і нестрашними. Вп. гофрат Кадіч подякував за так сердечний привіт висказав свою радість і признанє за так знамениті осягнені до тепер успіхи Союза. Він все пильно слідить его розвій і бачить що східна Галичина має знамениті дані до сеї акциї тож зрозуміле, що при розумний акциї в краю, в котрім перед роком ще не було на сім поли майже нічого, днесь така шалена робота і чудові висліди. З повним правом отже бачить будучність і желає дальших і дальших вислідів і розвою для руского народа. Бесіду гофрата повитано грімкими оплесками, почім приступлено до порядку дневного.

— **Філія краєвого товариства „Сільский Господар“ в Сколім** устроює дня 10-го н. ст. цьвітня о год. 12-ій в полудне в сали маґістрату в Сколім. I. Віче господарске з викладами: 1) Вп. п. інспектора Горегледа про управу ріллї і штучні погної та про роботи весняні. 2) Вп. п. ветеринаря Ковальского про прищицю, заразливі хороби у товару та про приписи правні. — II. Загальні збори філії з порядком дневним: 1) Отворенє зборів головою. 2) Звіт Виділу за рік 1911: діяльність, стан касовий, Впов. п. радник Лев Левицкий. 3) Вибір нового виділу. 4) Плян діяльности на рік 1912. 5) Внески членів. 6) Роздача премій між членів. Просить ся Вп. П. Т. Членів о численну участь. — Від Виділу філії Краєвого товариства „Сільский Господар“ в Сколім: *Лев Левицкий*, скарбник, о. *Евстахій Качмарский*, голова.

Телеграми.

Відень 27 марта. Палата послів. По отвореню засїданя президент з огляду на подїї при кінци вчерашного засїданя прикликав до порядку пос. Верстовшека (слов. людов.). В дальшій дискусиї над платнями в гірництві промовляв п. Бентовіч (слов. людов.).

Льондон 27 марта. Палата послів ухвалила 213 голосами против 48 закон о мінімальній платні в гірництві.

Петерсбург 27 марта. В пограничній місцевости в олонецкій ґубернії (над границею Фінляндії) два вояки пограничної сторожі застрілили команданта тамошного відділу сторожі, рітмайстра Мальческого. Слідство веде ся.

Петербург 27 марта. Сенат більшостию 38 голосів против 11 узнав, що нехристияни можуть бути приймані до числа помічників присяжних адвокатів лиш за кождоразовим призволенєм міністерства справедливости.

Петербург 27 марта. Комісия законодатних внесень думи предкладає признанє всім підданим Росиї в цілій державі независимо від їх станового походження з вимкою лиш одних жидів рівних зі шляхтою праз що до служби державної.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·25**, 3·40, **3·23**, 8·45, **2·30**§), [illegible] 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 10/9 включно щоденно, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·13**, 8·46, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·35, 11·35.
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·42, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в недїлї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·55, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·23**, 9·09, 11·28.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Вишнівч. §) До Вишнівч. в субогу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·52§)
*) До Вишнівч. §) До Вишнівч. в субогу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **12·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·48, 7·15†) **8·35**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, **6·36**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·[illegible]
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в недїлї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·06.

З Сокаля: 7·32, 1·26, 8·06.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20

З Стоянова: 10·04, 6·30

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Вишнівч. §) З Вишнівч. в субогу і недїлю.

З Стоянова: 9·42, 6·17

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Вишнівч. §) З Вишнівч. в субогу і недїлю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).